

**Wykorzystanie biegaczowatych (Carabidae) do oceny zróżnicowania  
biologicznego wybranych fitocenoz łąk użytkowanych ekstensywnie w dolinie rzeki Iny**

Agata Flejter – Wojciechowicz

Data napisania streszczenia: 24.07.2019

Wpływ użytkowania łąk nadrzecznych na faunę bezkręgowców jest zagadnieniem słabo zbadanym w warunkach Polski. Badania fauny bezkręgowej okresowo zalewanych i podmokłych łąk charakteryzujących się dużą różnorodnością oraz zmiennością stwarzają możliwości monitorowania charakteru zmian w tych ekosystemach i ich prognozowania.

Badania opisane w niniejszej pracy miały na celu wykazanie wpływu wybranych elementów biocenozy łąkowej na występowanie oraz liczebność gatunków chrząszczy należących do rodziny biegaczowatych w aspekcie oceny możliwości wykorzystania bioindykacyjnego tej grupy owadów w odniesieniu do łąk użytkowanych ekstensywnie, położonych w dolinach rzecznych.

Obszar badawczy stanowiła ekstensywnie użytkowana łąka położona w zakolu rzeki Iny na terenie gminy Goleniów w województwie zachodniopomorskim (53°29'03.2"N szerokości geograficznej północnej i 14°52'07.4"E długości geograficznej wschodniej), na której prowadzono systematyczne trzyletnie obserwacje zmian jakościowych i ilościowych fauny biegaczowatych w miejscach zróżnicowanych siedliskowo.

Na podstawie uzyskanych wyników stwierdzono, że fauna biegaczowatych ekosystemów łąk eksploatowanych ekstensywnie charakteryzuje się relatywnie niskimi zagęszczeniami populacji poszczególnych gatunków wykazując wyraźnie wrażliwość na różnice siedliskowe zgrupowaniami identyfikowanymi na poziomie plemion.

Wykazano ponadto, że fauna biegaczowatych charakteryzuje się dużym poziomem zmienności pozwalającym na rejestrację różnic pomiędzy siedliskami łąkowymi i ekotonalnymi na relatywnie niewielkich obszarach (mikrosiedliskach). Udowodniono, że zróżnicowanie gatunkowe biegaczowatych w ekosystemach łąk ekstensywnie użytkowanych wykazuje zmienność w dużym stopniu warunkowaną zmiennością jakościową fitocenoz mikrosiedlisk. Tym samym, jako uprawnione należy uznać stwierdzenie, że biegaczowate w ekosystemach łąkowych, tak jak w przypadku ekosystemów leśnych również przedstawiają wyraźną wartość bioindykacyjną.

Wykazano ponadto, że niezbędnymi i zasadnymi są dalsze prace nad bioindykacyjną wartością biegaczowatych na poziomie charakterystyki gatunkowej odzwierciedlającej, jakość i stan siedlisk łąkowych.

*Agata Flejter-Wojciechowicz*